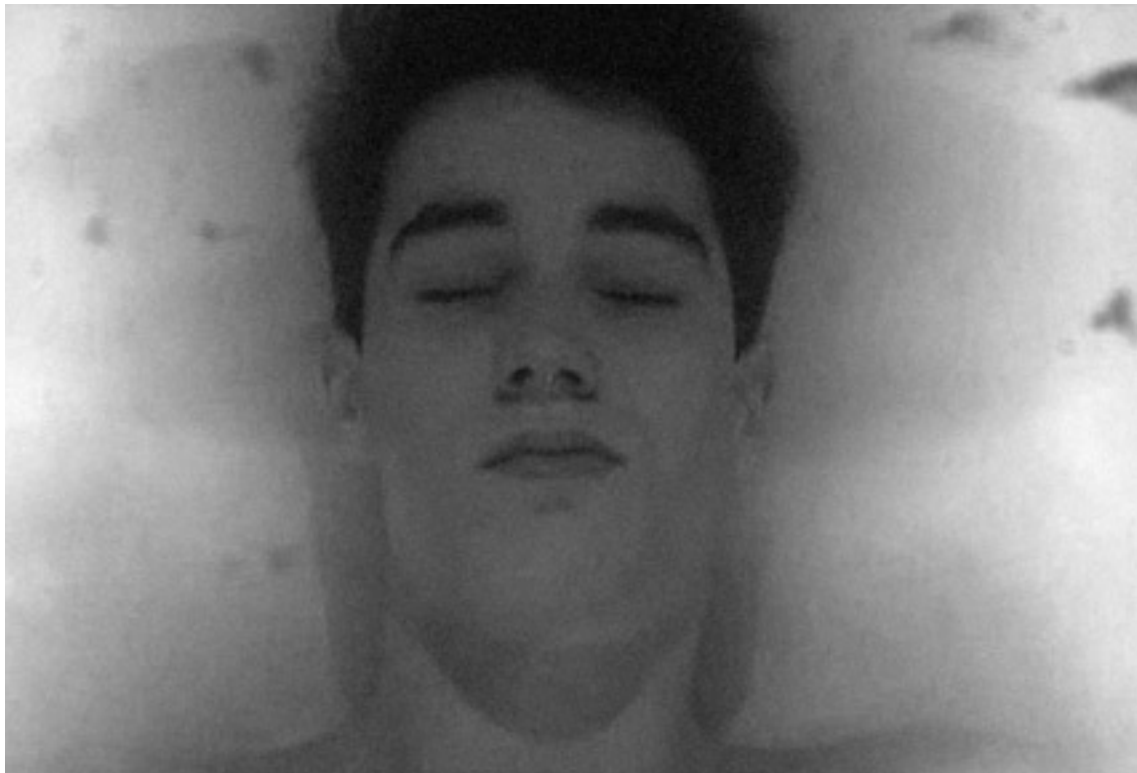

L'escenari de Ilauna

El mar en obres

Francesc M. Rotger

Els darrers dies de desembre s'han complert deu anys de la mort de Blai Bonet, un escriptor cinèfil, sens dubte. Recordau, si més no, que dos dels seus quatre dietaris (n'havien de ser nou, però la vida sembla que no li donà més temps) porten títols ben cinematogràfics: *La motivació i el film*, el tercer, i *Pere Pau* (Pasolini, naturalment), el quart. Què hem de dir del primer i el segon, titulats, respectivament, *Els ulls* i *La mirada*. Res més cinematogràfic, encara que no exclusivament cinematogràfic, és veritat, Vaig tenir el gust de conèixer personalment Blai Bonet i de conversar-hi unes quantes hores. Anys més tard, quan ell ja havia mort, vaig anar a veure *El mar*, l'adaptació a la pantalla de la que, molt probablement, és la seva novel·la més coneguda, al guió de la qual va participar el seu amic Biel Mesquida i que va realitzar Agustí Villaronga. Villaronga és un director excel·lent, però és cert que les seves pel·lícules solen ser inquietants. *El mar*, també. Curiós retrobar-se a aquesta filmació amb el "pobler" Simó Andreu, i amb Àngela Molina en un paper tan diferent d'aquella Xima del Bearn de Chávarri.

Més recentment, hem sabut d'un curtmetratge que, sembla, volien escriure, plegats, Blai Bonet i Damià Huguet, tan propers en unes quantes coses; començant per la seva proximitat geogràfic, el primer a Santanyí, el segon a Campos. Un llibre també publicat fa unes setmanes per l'estudiós de la literatura i apassionat pel teatre Joan Mas i Vives

recull, entre d'altres documents de gran interès, un guió cinematogràfic de Damià Huguet, *Cinc assaigs per a un crim*, que mai no arribà a rodar-se. Aquest volum de Joan Mas (Universitat de les Illes Balears - Publicacions de l'Abadia de Montserrat) es titula, no podia ser d'una altra manera, *Damià Huguet, seqüències...*; un altre títol, ja ho vegeu, extraordinàriament cinematogràfic (per cert: *Seqüències* ha estat, també, el títol del primer espectacle de Produccions del Mar, amb quatre visions de la Mallorca contemporània). A una carta de fa més d'un quart de segle, i que Joan Mas reproduïx, Damià Huguet, col·laborador que fou de *Temps Moderns*, com sabeu, diu: "El cinema per a mi ho és tot. Tot és cinema".

Un altre aspecte en comú de Damià Huguet i Blai Bonet: que a cadascun d'ells els ha dedicat sengles espectacles teatrals Pep Tosar, un dels nostres millors actors i creadors dramàtics. I aquests dos muntatges, *Esquena de ganivet* i *La casa en obres*, es troben entre allò més brillant dels escenaris de Balears del darrer decenni. Curiosament, *Esquena de ganivet* fou seleccionada per representar les Illes al "premi revelació" dels Max de l'any passat, i ara ho ha estat un muntatge, *Tape*, dirigit per Àlex Tejedor, al qual un dels seus tres únics personatges és, justament, un director de cinema. Una altra posada en escena recent, *Pèl al pit*, a càrrec de Corcada Teatre, també s'inspira a l'univers literari de Blai Bonet. ■